

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Гзз1 12/2019

23.05.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нада Пуђа, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирко Мацановић, адвокат из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., ради исплате по основу уговора о доживотном издржавању, одлучујући о захтеву тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3436/18 од 03.10.2018.године, на седници одржаној 23.05.2019.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3436/18 од 03.10.2018.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 896/16 од 27.04.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да је основано потраживање тужиоца према туженима у износу од 414.802,56 динара. Ставом другим изреке, утврђено је да је основано потраживање тужених према тужиоцу у износу од 770.532,96 динара, па је извршено пребијање међусобних потраживања странака до утврђеног износа тужиочевог потраживања, тако да након пребијања постоји дуг тужених према тужиоцу, како је ближе наведено у ставу трећем изреке. Тужилац је одбијен са захтевом да се тужени обавезу да му на име накнаде за пружено издржавање пок. ЖЖ, а у висини накнаде за туђу негу и помоћ исплате укупан износ од 321.276,98 динара, са делом захтева за исплату накнаде за шишање пок. ЖЖ преко износа од 2.000,00 динара, у ком је утврђено потраживање тужиоца по овом основу, до траженог износа од 5.600,00 динара, са захтевом за исплату накнаде за одећу, обућу и средства за хигијену у износу од 46.770,00 динара и са захтевом за исплату накнаде за трошкове преноса права власништва на непокретностима у износу од 16.812,91 динара, као и са захтевом за исплату законске затезне камате на износе наведене у ставу четири изреке. Ставом петим изреке, утврђено да није основано потраживање тужених преко признатог износа од 770.532,96 динара до износа од 963.815,00 динара у ком су истакли приговор пребијања, док је ставом шестим изреке утврђено да је тужилац повукао тужбу у делу захтева за исплату накнаде за куповину гардеробе и обуће пок. ЖЖ. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 896/16 од 19.06.2018. године, захтев тужиоца за досуђење законске затезне камате на укупно

потраживање за које је суд утврдио да је основано (у износу од 414.802,56 динара), је одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3436/18 од 03.10.2018. године жалбе тужиоца су одбијене и пресуда Основног суда у Сремској Митровици у побијаном делу којим је утврђено постојање потраживања тужених истакнутог ради пребијања и извршено пребијање међусобних потраживања странака, у делу којим је одбијен тужбени захтев и делу одлуке о трошковима поступка као и допунска пресуда истог суда су потврђене. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужилац је преко пуномоћника поднео захтев за преиспитивање правноснажне пресуде 25.12.2018. године.

Врховни касациони суд је одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажне пресуде на основу одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14), утврдио да захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде није дозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, а одредбом члана 422. став 2. ЗПП, да ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице Врховни касациони суд ће га одбацити решењем.

Дописом Гт I број 373/18 Од 23.01.2019. године, Републички јавни тужилац је обавестио тужиоца да није поднесен захтев за преиспитивање правноснажне пресуде у предметном спору јер је протекао рок из члана 421. ЗПП.

У конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео је тужилац преко пуномоћника, а не овлашћено лице - Републички јавни тужилац, па је захтев недозвољен на основу одредбе члана 421. став 1. у вези одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 422. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић